

יזכור

יגאל שפירא ז"ל

נפל ביום כ"ט בתשרי תשל"ד (25.10.1973)

יגאל, בן בלה ועמנואל-מרדכי, נולד ביום י"ט באלול תשי"ט (13.10.1949) בתל-אביב. הוא למד בבית-הספר היסודי "מגן" במעוז-אביב ואחרי-כן המשיך בלימודיו בבית-הספר "תיכון חדש" בתל-אביב, במגמה הביולוגית. תקופה מסוימת למד באוניברסיטת תל-אביב, בחוג לכלכלה. יגאל היה תלמיד טוב ושקדן, חרוץ וממושמע ואהוב על מוריו ועל חבריו. הוא אהב לטייל ברחבי הארץ ונמנה עם חברי "החברה להגנת הטבע". הוא הרבה לקרוא ספרות יפה, ניהן בלשון פיוטית וכתב דברי שיר. חיבה יתרה רחש למעשי אמנות, צייר קולאז'ים והרבה לצלם. את זמנו הפנוי הקדיש לתחום הדרמה והבימוי. יגאל היה אדם חברותי ונעים שיחה. מכריו הרבים אהבוהו בזכות מזוג הטוב, אדיבותו וחברותו. הכנסת האורחים שלו, טוב לבו ונדיבותו היו לשם דבר. מעודו לא השיב פני חבר ריקם, ותמיד היה מוכן לסייע לכל אדם בעצה ובמעשה. הוא היה בעל חוש הומור ועליו, לא נהג להרים קולו ברוגז ונמנע מריב ומסכסוכים.

יגאל גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1967 והוצב לחיל התותחנים. תחילה ביקש להצטרף לעתודה האקדמית כדי ללמוד רפואה, אך כשפרצה מלחמת ששת הימים שינה את דעתו והחליט לשרת ביחידה קרבית. לאחר הטירונות השתלם בקורס למשנים טכניים ובקורס מ"כים. בזכות כישוריו והישגיו נשלח לקורס קצינים ואחרי-כן השתלם בקורס קציני תותחנים ובקורס פקחי אוויר. הוא היה קצין עמדות תותחנים ואחרי-כן שימש קצין תצפית מוטס. מה שעבר עליו במלחמת ההתשה עבר רק על מעטים. חייליו, שאהבו אותו בשל דאגתו לכל מחסורם, העידו עליו כי היה "פייטר" גדול. כמפקד מעוז "טמפר" יצא חי מן האש, אך כתוצאה מן ההפגזות נפגעו אוזניו, והפרופיל הרפואי שלו הורד. מפקדו סיפרו עליו כי היה "קצין אחראי, מסור, יוזם, יעיל ואהוד על פקודיו ועל חבריו הקצינים. הוא היה שקט וממושמע ובעל ידיעות רבות, אך מעל לכל עשה ככל שיכול לשמש דוגמה אישית".

בשנת 1970 שוחרר יגאל מהשירות הסדיר. תקופה מסוימת למד בחוג לכלכלה של אוניברסיטת תל-אביב. הוא התכוון ללמוד בימוי סרטי קולנוע וסרטי טלוויזיה באוניברסיטת סן-פרנסיסקו שבקליפורניה. בשנת 1972 נשא לאישה את חברתו רות.

כאשר פרצה מלחמת יום הכיפורים לא נקרא יגאל לשירות מילואים ולא גויס, בגלל הפרופיל הרפואי שלו. אך הוא מיהר להתייצב במפקדת קצין תותחנים ראשי ונשלח כקמב"ץ למפקדת אגד ארטילרי. ביום כ"ט בתשרי תשל"ד (25.10.1973) לפני עלות השחר נפל יגאל בקרב, מצפון לעיר סואץ בעת טיהור החייץ החקלאי, לאחר שעבר את כל המלחמה כלוחם בקו הראשון. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בקרית שאול. השאיר אחריו אישה, הורים, שני אחים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סרן.

משפחתו השתתפה בהקמת חדר עיון לזכר בני מעוז אביב, שנפלו במלחמה; בעיתון "ידיעות אחרונות" פורסמה רשימה עליו בשם "סיפור הגבורה במבואות סואץ"; חטיבתו הוציאה לאור ספר בשם "ההולכים ראשונה" לזכר חלליה, ויגאל בתוכם.